

Hovoříčky

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Čarodějnice

Jak se nám akce povedla?

Co se dělo na 1. stupni?

Kam jdou naši deváťáci?

Jaká byla příprava?
Dostali se na vysněné školy?

Výlet 9. třídy do Tater

Jak si to užili?

Nesnědl je medvěd?

Výlet 7. třídy do Českého ráje

Aneb krásné výhledy a útočné kočky

Den bez batohu

Nejkreativnější nápad?
Nejčastější náhrada batohu?

Slovo šéfredaktorů

Milí čtenáři,

právě držíte v rukou první vydání našeho časopisu. Nápad na školní časopis se zrodil z jednoduché myšlenky dělat něco společně. Chtěli jsme vytvořit prostor, ve kterém se žáci budou více poznávat, spolupracovat a trávit čas při smysluplné a kreativní činnosti. Zároveň chceme dát rodičům i obyvatelům okolních obcí možnost nahlédnout do dění ve škole a ukázat, co naši žáci tvoří, zažívají a co je baví.

V prvním čísle vás čeká nejen plno článků a fotografií, ale i reporty ze školních výletů a spousta zábavy. Nechybí hádanky, křížovka nebo doporučení na kvalitní četbu či seriál.

Děkujeme všem, kteří se na vzniku celého čísla podíleli a věříme, že si čtení užijete stejně jako my jeho tvorbu.

Martina Hofmanová

Michal Vaněk

Obsah

Den bez batohů na prvním stupni	4
Den země v 5. A	5
Den bez batohů na druhém stupni	6
Čarodějnický čtvrtek	8
Probudil jsem se v jiném světě	9
Přehlídka mrtvol v Praze	10
Devítka a přijímačky?	12
Turnaj v přehazované	14
Přespávačka 7. A	15
Výlet 7. A do Českého ráje	16
Den v pyžamech	19
Výlet 9. A do Vysokých Tater	20
Hádanky	25
Křížovka	26
Naše škola v číslech	28
Listuj, koukej a poslouvej	30
Naše redakce	31

Den bez batohů a chudák mimino (I. stupeň)

Školní parlament zapojil i první stupeň na den bez batohů, který se konal 22. 4. 2026.

Děti měly zajímavé nápady v čem si přinést učení. Na prvním stupni se objevily různé šílenosti, nechyběla: židle přivázaná na zádech nebo nákupní košík. Hodně dětí si přineslo kočárek nebo košík na houby. Učení se dá naskládat i do helmy na kolo, povlaku od polštáře, přepravky pro kočky, do pytle, obalu na kytaru nebo třeba do kartonové krabice. Místo mimina bylo sice v kočárku učení, ale mimino lítalo vzduchem po třídě (chudák Honza - nebojte se, furt žije). Den se nám líbil a těšíme se na další akci.

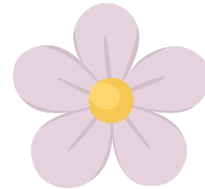

Den země v 5. A

Den země měla 5. A ve stejný den jako den bez batohů (dávalo by to smysl, když jsme měli den bez batohů 22. dubna). Poslední hodinu jsme šli uklízet Hoříčky, našli jsme třeba rozbitou televizi, krabice a nebo plechovku od kukuřiček. Samozřejmě s námi musel jít i malý Honza (který byl už zmíněný). Užili jsme si to moc, protože jsme se nemuseli moc učit (:

Budeme se těšit na příští Den země.

Den bez batohů na II. stupni

Dne 22. 4. se na naší škole konal den bez batohů. Školní aktovky jsme vyměnili za opravdu neobvyklé věci. Ve škole se objevily kočárky, košíky, kufry, ale i dětská autosedačka nebo domek pro kočky. Někteří dokázali opravdu překvapit a narvali učebnice do basy od piva, ptačí budky, rychlovarné konvice nebo přivezli rovnou celý noční stolek. O zábavu na celý den se postaralo i kolečko, ve kterém se svezli asi všichni naši deváťáci. Celý den se nesl v dobré náladě a učit se nám moc nechtělo. S tím se ale mohlo počítat. Který nápad byl nejlepší? Posuďte sami.

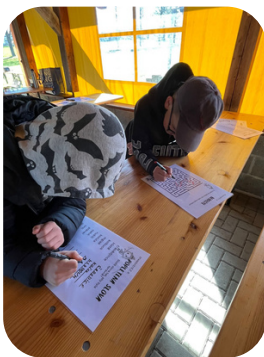

Čarodějnický čtvrtek

Ve čtvrtek dopoledne 30. 4. 2026 se na fotbalovém hřišti konala strašidelná akce plná čarodějnic a kouzelníků z osmé třídy, kteří si pro první stupeň připravili plno her a soutěží. Děti z prvního stupně se rozdělily do týmů a do každého týmu dostaly čarodějnickou kartičku, kterou postupně doplňovaly o několik razítek.

Na stanovištích házely na cíl, shazovaly pavoučí kuželky, vařily lektvar, vymalovávaly děsivé omalovánky a běhaly slalom na koštěti. Pod altánem hledaly kousky puzzlí a následně z nich poskládaly čarodějnické obrázky. Na druhé straně velkého hřiště házely netopýří vlašťovky, kterými se snažily zasáhnout cíl. U posledního stanoviště se snažily co nejrychleji namotat dlouhé jazyky malých žabiček. Děti z prvního stupně si to náramně užily a byly rády, že nemusely mít matiku :D.

Probudil jsem se v jiném světě

Dnes mě neprobudila máma jako obvykle, probudil mě KOHOUT! Ihned po tom, co jsem vstal, jsem si šel vyčistit zuby. JÁ BLBEC! Nikde kartáček, nikde pasta na zuby. Probudil jsem se totiž v 18. století, přesněji 3. listopadu 1774, okolo měsíce před tím, než Marie Terezie vymyslí školu. Musel jsem něco udělat.

Zprvė zastavit Marii Terezii.

Zadruhé dostat se zpět do normálního světa.

Někoho jsem potkal a povídám: „Kde je Marie Terezie? Potřebuju s ním mluvit.“ Neznáмец na to odpověděl: „Tak to ti neřeknu, ne protože nechci, ale protože nemůžu. Nevím, kde je.“ Hmm, to jsem mohl čekat. Musím najít někoho vysoce postaveného á... hloupého, ale ne až tak moc, aby mi řekl, kde Marie je. Šel jsem se místních ptát, ptát a jenom ptát. Většina mi řekla o generálovi jménem Bob. Ale nevěděl jsem, kde je. Takže zase ptát, ptát a ptát. Skoro všichni mi řekli, že je na zabijačce v hospodě vedle mlýna. Šel jsem tam a čekal a čekal a hele! Generál Bob! Zeptal jsem se ho, kde je Marie Terezie. Bob na to: „Ve vedlejší království na návštěvě. A doprčič! To jsem ti neměl říkat.“ Během toho už běžím do vedlejšího království Černov. O tři hodiny později už tam jsem. Zeptal jsem se strážných, kde bych Marii Terezii našel. Odpověděli mi: „Ve druhém poschodí na hostině.“ Hned jsem tam běžel. Měl jsem štěstí a potkal ji na schodech. Udýchaně jsem na ni spustil: „Asi za měsíc vymyslíte školu. Teď ji děti budou milovat, ale o necelých 300 let později ji začnou nesnášet. Ale nezavrhuje ten nápad, jen ji udělejte zábavnější a interaktivnější.“ Marie na to: „Dobře chlapče, pokusím se z toho vzít ponaučení.“

Když jsem pak běžel zpátky za strážnými, zeptat se, kde by mohlo být něco jako portál, tak jsem zakopl o schod a probudil jsem se zase v normálním světě.

Viktor Jančík 6. A

Přehlídka “mrtvol” v Praze

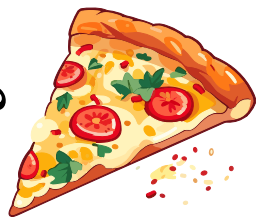
Dne 31. 3. se 8. třída rozhodla, že si vyjede na výstavu BODY WORLD v Praze. Den začal tím, že se celá třída i paní učitelky sešly na vlakovém nádraží v České Skalici. Odtamtud se vydali vlakem (nebo vrakem?) přímo do sluncem zalité Prahy. Tam vystoupili na hlavním nádraží zahemženém lidmi bez domova, užívající návykové látky. Pak jeli velmi pomalým vozem (metrem) na stanici Chodov.

Paní učitelka je hned po vystoupení pokárala, aby se chovali jako kultivovaní lidé a né jako burani. Při výstavě jim bylo odbornou medičkou vysvětleno, jak funguje lidské tělo. Také při jejím výkladu museli vyplňovat pracovní list, který dostali od paní učitelky. V průběhu výstavy mohli pozorovat všechny jednotlivé kosti v těle, nervovou soustavu, vývoj lidského plodu, no prostě všechny jednotlivé části lidského těla. Když paní učitelka prohlásila po výstavě rozchod, někteří žáci se sešli u houpáček, kde potkali velice zvláštního pána, nejspíš pod vlivem alkoholu, který prohlásil, že se jmenuje Vojta a že vynalezl vodu a nevykradatelnou kabelku. Někteří se šli najíst a ostatní pobíhali z obchodu do obchodu a nic si nekoupili a když už, tak to byla jen malá hloupost. Pak už jenom společně jeli zase metrem a vlakem a nakonec zase skončili tam, kde začali, a to na vlakovém nádraží v České Skalici .

Devítka a přijímačky?

Letos nás čekali přijímačky na střední školy. Pro většinu z nás to bylo docela stresující období, protože jsme se chtěli dostat na školy, které jsme si vybrali.

Na přijímačky jsme se připravovali několik měsíců. Hodně jsme se učili doma, ale pomáhali nám i učitelé. Každou středu jsme měli doučování z matematiky a každý čtvrtek z českého jazyka. Procvičovali jsme různé úlohy a testy z minulých let, abychom věděli, co nás u přijímaček čeká.

Kromě toho jsme měli také dvakrát sobotní doučování. Společně s učiteli jsme zkoušeli přijímací testy nanečisto a opakovali si učivo. Nechybělo ani něco dobrého k jídlu, například pizza, takže jsme si to moc užili.

Samotné přijímačky proběhly v dubnu. Někteří byli nervózní víc, jiní méně, ale všichni jsme se snažili podat co nejlepší výkon. Po čekání na výsledky přišla dobrá zpráva – všichni z naší třídy se dostali alespoň na jednu ze škol, kam se hlásili.

Gratulujeme všem spolužákům a přejeme hodně štěstí na středních školách!

A kam jsme se dostali?

Albrecht Vendelín	Autotronik - Střední škola automobilní Holice
Dach Dan	Opravář zem. strojů - Střední škola technická a řemeslná Nový Bydžov
Fialová Natálie	Kosmetické služby - SPOŠ Dvůr Kralové nad Labem
Hejná Valérie	Cukrář - HOREGAS Trutnov
Hovorková Aneta	Bezpečnostně právní činnost - Malé Svatoňovice
Janovská Nela	Kuchař/ číšník - HOREGAS Trutnov
Kapuciánová Kristýna	Kuchař/číšník - HOREGAS Trutnov
Kinčlová Kateřina	Předškolní a mimoškolní pedagogika - SPgŠ Litomyšl
Laifr Mikuláš	Autotronik - Střední škola automobilní Holice
Pacák Jan	Střední zemědělská škola Kostelec nad Orlicí
Valášková Bára	Praktická sestra - Střední zdravotnická škola Červený Kostelec
Vítek Martin	Elektrikář - Hradec Králové
Zaorálek Václav	Opravář zem. strojů - Střední škola technická a řemeslná Nový Bydžov
Zocher Erik	Autotronik - Střední škola automobilní Holice
Zvara Štofík	Bezpečnostně právní činnost - Malé Svatoňovice

Poutový turnaj přehazované

V úterý 19. 5. se na naší škole konal tradiční turnaj v přehazované. Třídní týmy se utkaly proti sobě a zvítězili osmáci, druzí byli naši absolventi (kteří hráli v početní nevýhodě) a třetí skončili sedmáci. Tým ze 6. ročníku byl sice čtvrtý, ale i ten hrál skvěle.

Přespávačka 7. A

DNE 9. DUBNA SE KONALA VE ŠKOLE PŘESPÁVAČKA
7. A

Sraz byl v 18:00 hodin. Program večera probíhal následovně: hráli jsme deskové hry a sledovali jsme lidi z okna.

K večeri jsme měli tousty a byly moc dobré . Po večeri jsme hráli na schovávanou, měli jsme velmi zajímavé schovky například pod učitelským stolem, pod klavírem, na okně, v šatnách, ve skříni atd. Potom jsme se všichni šli převléct a umýt. Před spaním jsem se dívali na film a hráli hry . Přespávačku hodnotíme 10/10.

Ale ráno bylo velmi náročné, první a třetí hodinu jsme dospávali.

Výlet 7. třídy do Českého ráje

Ve středu 20. 5. jsme se sešli v 8:15 na vlakovém nádraží v České Skalici. Vlak nám přijel v 8:32 a dojeli jsme do Hradce, kde jsme přestoupili na další vlak a jeli jsme až na stanici Ktová. Pak jsme si šli odložit věci na apartmán Rovensko a za 15 minut jsme vyrazili na Trosky. Bohužel jsme nedobrovolně museli jít tou delší cestou. Když jsme tam došli, byli jsme unavení, zpotení a měli jsme hlad. Kdo chtěl, mohl jít až nahoru na věž a kdo nechtěl, mohl zůstat dole a dát si oběd. Za pár minut jsme šli zpátky na apartmán a šli jsme naštěstí kratší, ale o to horší cestou. Mirka cestou dolů kousla kočka, protože jí pohladil ocas a Míša se smekla, spadla a zvrtila si kotník, takže cesta zpátky byla docela zajímavá.

večerní (ne)klid

Když jsme přišli na pokoj, tak jsme se šli vysprchovat a kdo chtěl, tak šel hrát stolní tenis. K večeri jsme si opekli buřty, rohlíky, Mirek bramboru a někdo i maršmelouny. Po večeri jsme ještě byli venku, hráli jsme zombie ruku a šli jsme spát pozdě (teda někdo šel spát).

Prachovské skály

Ráno o půl deváté jsme šli na snídani a pak se vlakem přiblížili do Prachovských skal. Když jsme vyrazili, tak bylo hrozné vedro a když jsme vyšli na skály, tak tam trošku foukal vítr. Na skálách jsme vyfotili fotečky a po cestě jsme dávali na různá místa kamínky, které jsme předtím malovali ve škole. Cestou jsme si povídali a pak jsme si dole koupili oběd. Cesta zpátky byla dlouhá, museli jsme jít zpátky na Trosky a zase stejnou cestou na apartmán. Večer nás bolely nohy a byli jsme unavení. Šli jsme se zase vysprchovat, někdo hrál stolní tenis a byli jsme venku. Po večeři jsme hráli TACO - KOČKA - KOZA - SÝR - PIZZA a pak jsme šli spát.

V pátek jsme mohli spát trošku dýl, protože snídaně byla ve čtvrt na deset. Po snídani jsme si zabalili věci, sundali jsme povlečení a dokonce jsme i vysáli. Pak jsme šli na vlak, který nám jel v 11:05 a ve 13:28 jsme dorazili domů. Za celý výlet jsme ušli asi 45 km a moc jsme si to užili. Moc děkujeme paní učitelce Hofmanové a panu učiteli Vaňkovi za krásné tři dny v Českém ráji.

Den v pyžamech

Dne 13. 5. 2026 jako každou druhou středu, proběhl speciální den, a to den v pyžamech. Spousta lidí, i když pyžamo nenosí, si vzalo svůj spací úbor a župan.

Na škole jsme mohli vidět i několik zajímavých úborů například Ružového pantera, Grinche, župany a další zajímavé spací oblečení (nejčastěji se objevovaly ale župany a klasická pyžama). Tohoto dne se zúčastnili oba dva stupně. Většině žáků, když měli na sobě pyžama, se chtělo spát 😊 (síla zvyku).

Výlet 9. třídy do Vysokých Tater

V neděli ráno v 8:40 jsme vyjeli na cestu do Vysokých Tater. Jeli jsme přes Ostravu, Trinec, Trenčín, Liptovský Mikuláš a Štrbu. Do Popradu jsme dorazili v 15:15. Odtud jsme pokračovali električkou do Nové Lesné. Hned po příjezdu nás však čekalo nepříjemné překvapení – srub byl zamčený a paní, která měla klíče, nám nebrala telefon. Asi hodinu jsme proto čekali venku. Nakonec nás paní učitelka vzala na nákup a po návratu už bylo vše v pořádku. Když jsme se konečně dostali dovnitř, zjistili jsme, že srub je velmi pěkný a útulný.

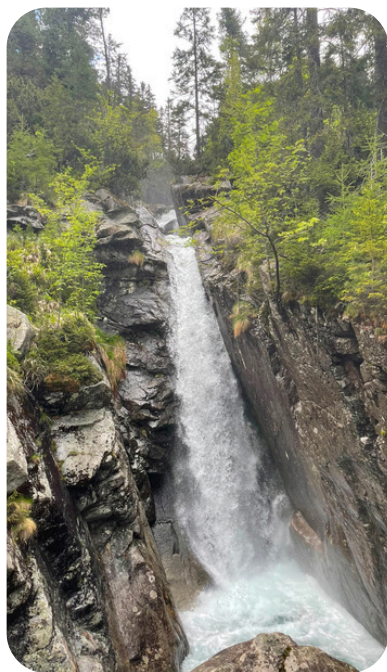

V pondělí ráno nás pan učitel probudil netradičně – místo klepání na dveře nám pustil hlasité techno. To nás postavilo na nohy rychleji než jakýkoliv budík. Když jsme vyšli před chatu, čekalo nás další překvapení. Před bránou jsme našli převrácené popelnice a odpadky (no jo, i medvědi mají asi hlad). Protože celý den hodně pršelo, museli jsme změnit plánovaný program a navštívili jsme Muzeum iluzí. Přestože nám počasí nepřálo, návštěvu jsme si užili a odnesli si spoustu zajímavých zážitků. Večer jsme si povídali, hráli hry a užívali si společný čas.

V úterý jsme vyrazili na Zamkovského chatu. Cesta byla náročná, ale stála za to. Užili jsme si krásnou horskou přírodu, čerstvý vzduch a nádherné výhledy na okolní vrcholky Tater. Po návratu na chatu jsme byli sice unavení, ale spokojení. Ve středu jsme navštívili Štrbské pleso a Popradské pleso. Počasí nebylo úplně ideální, protože bylo místy chladno a slunce se schovávalo za mraky, ale naštěstí nepršelo. Přesto jsme si výlet užili a mohli obdivovat krásu tatranské přírody. K obědu jsme měli rýži s čínskou směsí. Některým spolužákům se však omáčka vylila do batohu, což nebylo zrovna příjemné. Později jsme se tomu ale společně zasmáli.

Ve čtvrtek jsme se vydali ke Sliezskému domu. Po dalším povedeném výletu nás večer čekala odměna v podobě společné návštěvy pizzerie. Po návratu jsme uspořádali taneční večer. K našemu překvapení se přidali i kluci a všichni jsme si společně užili spoustu zábavy. Paní učitelka nás naučila tanec na píseň Rybitví. Nejsilnějším zážitkem celého pobytu však byl okamžik, kdy jsme se všichni chytli za ruce, vytvořili kruh a tancovali na píseň Drobná paralela. Byla to chvíle plná emocí, na kterou budeme dlouho vzpomínat. Některé holky byly dojaté a objevily se potoky slz.

V pátek dopoledne jsme uklízeli srub a připravovali se na odjezd. V jedenáct hodin jsme opustili chatu a odjeli do aquaparku v Popradu, kde jsme strávili většinu dne. Užili jsme si tobogány, vířivky, bazény i odpočinek po náročném týdnu. Po koupání jsme zašli do Lidlu nakoupit jídlo a pití na cestu domů. Na nádraží jsme zažili ještě jednu vtípnou příhodu. Pohyboval se tam podnapilý pán, který neustále hlasitě vykřikoval: „Aleee, ale aleee!“, což nás všechny pobavilo. Ve 22:18 jsme nastoupili do vlaku a vydali se na cestu domů.

Do Pardubic jsme dorazili přibližně v 5:30 ráno, kde už na nás čekali rodiče. Tím naše tatranské dobrodružství skončilo. Přestože jsme zažili déšť, únavu i několik nečekaných komplikací, odvážíme si z Tater spoustu krásných vzpomínek, nových zážitků a nezapomenutelných okamžiků. Poznali jsme krásná místa, užili si spoustu legrace a strávili spolu čas, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. Pro některé z nás to byl dokonce nejkrásnější týden v životě. 💕

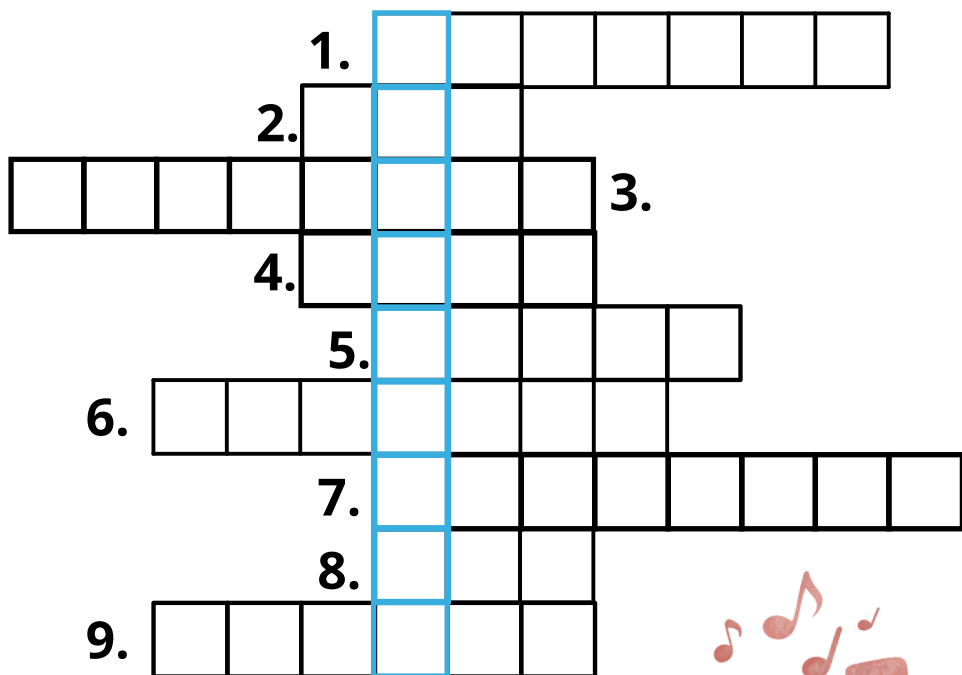
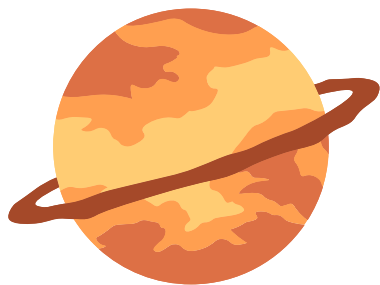
Hádky

1. Má to listy, ale kniha to není, co je to?
2. Má to ručičky, ale nemá to tělo, co je to?
3. Leze leze po železe, nedá pokoj až tam vleze, co je to ?
4. Běží to, ale nemá to nohy, co je to ?
5. Mám města, ale ne domy.
Mám hory, ale ne stromy.
Mám cesty, ale ne auta.
Mám řeky, ale ne ryby. Kdo jsem?
6. Co má jedno oko, ale nevidí?
7. Co svítí v noci, ale není to lampa?
8. Co můžeš chytit, ale nemůžeš to hodit?
9. Vypadá to jako kočka, ale kočka to není.
Mňouká to jako kočka, ale kočka to není.
Co je to?

Křížovka

1. Školní předmět, na kterém se zpívá?
2. Jak se řekne anglicky pes?
3. Největší zvíře na světě?
4. Co se píše do notové osnovy?
5. Co má sešit?
6. Jaká je největší planeta?
7. Jaká nota se počítá na jednu dobu?
8. Na jakém zvířeti se dá jezdit?
9. Jaký název mělo dřív pražské letiště?

TAJENKA: .....

(řešení křížovky a hádanek najdete na zadní straně časopisu)

Naše škola v číslech

Počítali jsme, hledali a zase počítali. A co jsme zjistili?
Naše škola na druhém stupni má:

59 schodů

20 dveří

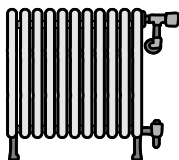
11 záchodů

7 šatních skříněk

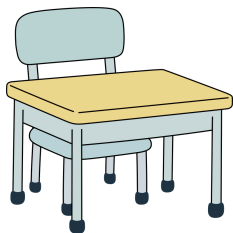
21 radiátorů

70 žáků na II. stupni

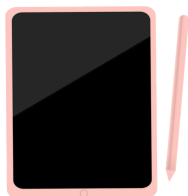
74 lavic

148 židlí

12 ipadu

109 světel

18 počítačů

52 oken

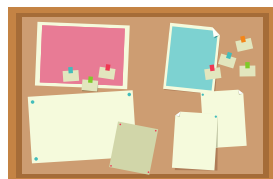
6 tabulí

14 točících židlí

12 dřevěných
nástěnek

Listuj, koukej poslouchej

- Filip Rožek - Gump
- Jaroslav Foglar - Rychlé šípy
- Jeff Kinney - Deník malého poseroutky
- Série Harry Potter

- Simpsonovi
- Madagaskar 1
- Griffinovi
- Špunti na vodě
- Dárce

- Mirai - Tenkrát
- Justin Bieber- Beauty and a beat
- Grey256 - Kolik neštěstí já mám pro nás
- Slaviček - Mňam Mňam

Závěrem

Milí čtenáři,
tímto se loučíme s naším prvním číslem školního časopisu. Doufáme, že jste se pobavili a něco nového se dozvěděli. Na další číslo Hovoříček se můžete těšit v novém školním roce. My už teď usilovně sbíráme materiály, abyste o nic nepřišli.

A kdo za tím stojí?

- 5. A - Kristýna Francová, Nikol Uždilová, Natálie Sluková, Patricie Vlčková
- 6. A - Jaroslav Berka
- 7. A - Tereza Kábrtová, Michala Kábrtová, Linda Vondráčková, Štěpánka Kábrtová, Karin Kiezlerová
- 8. A - Martin Saska, Tomáš Skuhravý, Anežka Hronová, Anežka Bruková, Kateřina Vlachová
- 9. A - Aneta Hovorková, Jan Pacák

Máte nápad či připomínku? Napište nám na hovoricky@skolahoricky.cz

Základní škola

Mateřská škola

Hoříčky